

Col·lecció del Museu Parroquial

Palau-solità i Plegamans

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Can Cortès. Camí Reial, 56, 08184, Palau-solità i Plegamans.

Coordenades:

Latitud: 41.58391
Longitud: 2.17951
UTM Est (X): 431608
UTM Nord (Y): 4603905

Classificació

Número de fitxa 08156 - 68
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Col·lecció
Estil / època: Prehistòric Antic Ibèric Romà Medieval Modern Contemporani
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Observacions protecció: A l'interior de can Cortès.
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Bisbat de Terrassa

Fitxes associades:

[Can Cortès](#)

[Can Catxo / Cal Mas / Vil·la romana de Santa Magdalena](#)

[Urbanització el Castell](#)

[Plaça de Jaume Balmes o Barriada de Montjuïc](#)

[Bosc Gran](#)

[Can Duran](#)

[Ca l'Arimon](#)

Autoria de la fitxa Virgínia Cepero/ F. Xavier Menéndez

Data de registre de la fitxa: dj., 14/06/2001 - 02:00

Descripció

Col·lecció d'objectes, majoritàriament d'arqueologia, de titularitat parroquial, cedida des de 1994 a l'ajuntament per a la seva gestió i que actualment està dipositada a l'ala esquerra de la planta baixa de la masia de can Cortés (la sala amida 17,10 m x 5,10 m. i ocupa uns 87 m²)

La col·lecció està correctament emmagatzemada (la major part en caixes normalitzades "Norma Europa" tipus Allibert) a la part de la sala destinada a reserva, en tres mòduls d'estanteries metàl·liques de 4 pisos. A la paret de fons i a la paret dreta hi ha diversos materials de gran volum (10 àmfores o grans vasos, maquinària, molins, una làpida, etc). A l'espai de l'entrada subsisteixen les quatre vitrines de la exposició arqueològica realitzada el 2011, amb materials del fons.

Per tipologies, el fons està compost per una col·lecció arqueològica, que és la més important. Els fons procedeixen principalment de jaciments del terme i de la comarca. Hi ha sílex (634 peces) així com ceràmiques de diverses èpoques, eines de ferro, monedes i altres elements. Corresponen a unes cronologies que abasten des de la prehistòria a l'època medieval, destacant els materials ibèrics i romans. En total, hi ha 1560 fitxes que corresponen a uns 2.500 objectes en total. Pel que fa a la paleontologia, hi ha 211 peces fitxades. També hi ha un fons de fotografies antigues (la majoria són fotografies del mateix fons), compost de 408 ítems). Pel que fa als fons d'etnografia, malacologia i geologia (minerals), se'ns informa que els materials no estan inventariats. Les procedències són molt diverses i depassen l'àmbit local. Per tant, tot i disposar de dades confuses, podríem quantificar el fons amb 3.345 objectes, 2.409 fitxes i 2.179 inventariats.

Observacions:

Titularitat privada; accés públic.

Es tracta d'una col·lecció que pertany i s'identifica amb una de les parròquies del municipi, Santa Maria de Palau-solità.

El 28 d'octubre de 1994 es va signar el conveni entre el rector de la parròquia, Mn. Pere Gibert, i l'ajuntament en que es cedia el fons a l'ajuntament i aquest es comprometia a custodiar-lo i a exposar-lo en un local municipal. El conveni és vigent.

Al 2005 l'ajuntament va sol·licitar suport a l'OPC de la Diputació de Barcelona per elaborar un projecte de viabilitat del museu. En aquest informe, amb el títol "Informe Palau-solità i Plegamans. Projecte Memoràndum" es proposava un centre d'interpretació de la Memòria de Palau-solità i Plegamans al Castell de Plegamans. La Diputació també va facilitar la col·laboració de l'Institut de Paleontologia M. de Crusafont de Sabadell per a documentar part de la col·lecció (fòssils de vertebrats).

El 2009 es va fundar l'associació d'Amics del Museu Parroquial i del Patrimoni Cultural de Palau-solità i Plegamans, presidida per Joan Navarro. L'entitat, sense ànim de lucre, va signar un conveni amb l'ajuntament el 13 d'octubre de 2011 pel qual l'ajuntament cedia l'antic espai del "museu" a l'entitat i aquesta assumia la gestió i la documentació del fons. El conveni va ser renovat els anys 2014, 2015 i 2016.

Història

El Museu parroquial de Palau-solità neix el 1962 per iniciativa de rector de la parròquia de Santa Maria de Palau-solità, Jordi Sales, a partir de donacions d'objectes per part dels veïns (de la vida quotidiana i etnografia procedents de les masies del terme, així com peces d'arqueologia, monedes, minerals, fòssils, del municipi, de la comarca, i d'altres llocs del món) que mossèn Sales diposità als baixos de la rectoria. Llavors el museu constava d'un patronat -sense personalitat jurídica- i un dels seus membres, Lluís Ventura

i Vila, nascut a la vila el 1910, va jugar un paper decisiu a l'hora d'ampliar i gestionar el fons. El 1963 arriba un nou rector, Mn. Pere Gibert. Lluís Ventura, actua com alma mater del Museu al capdavant d'un grup d'afezionats, que no només recol·lecta i rep donacions, si no que també compra amb els fons provinents de les quotes dels socis. A partir de 1971, es crea un grup d'excavacions arqueològiques que realitza prospeccions sense control científic. Així, amb l'increment dels fons, el local parroquial es satura. El 1971 la Caixa d'Estalvis de Sabadell cedeix el local de Don Bosco, on s'instal·la una exposició permanent oberta al públic. El 1973 el Patronat compta amb un centenar de socis protectors, que paguen una quota remarcable, de manera que el museu té recursos per anar ampliant el seu fons. El 1980 ja compta amb 9 seccions especialitzades: arqueologia, entomologia, malacologia, etnologia, etc. El 1988 es torna a produir un nou problema de saturació. Quan el 1991 l'ajuntament inaugura la nova Casa de Cultura, ubicada a la masia de Can Cortés, es planteja la possibilitat d'ubicar-hi la col·lecció. En conseqüència, es produeix el trasllat i la instal·lació de la col·lecció a un espai de la planta baixa de can Cortés; paral·lelament es dissol el patronat. El 23 d'abril de 1992 s'inaugura a Can Cortés el nou museu. Es tracta d'una mostra atapeïda, que mostra tot el fons, sense criteris didàctics, i sense mesures suficients de conservació i seguretat. Part dels fons d'història natural ja no ingressen a can Cortés, perquè a principis dels anys 90 foren cedides a l'Institut de Secundària Ramon Casas i Carbó. El 1994 es signa un conveni entre la parròquia i l'ajuntament, que consisteix en que l'ajuntament gestiona el fons i l'instal·la a can Cortés. L'exposició permanent roman oberta al públic fins l'any 2001. Durant aquesta etapa el centre, cada vegada menys visitat, no desplega una activitat notable. L'any 2001 un grup de afezionats, es proposen replantejar el centre i documentar el fons, atès que la col·lecció no està inventariada. Aquesta tasca comporta tancar el museu al públic ja que documentar el fons implica desmantellar la exposició permanent. El suport de l'ajuntament possibilita la tasca de documentació mitjançant la contractació d'una arqueòloga-documentalista uns mesos a l'any durant alguns anys. Aquesta fase clou el 2007. En el mandat municipal següent (2007-2011), el projecte de museu dibuixat en l'anterior període entra en crisi. L'ajuntament prioritza les exposicions temporals a la sala del museu, per la qual cosa part del fons es trasllada. El 2009 es registra l'entitat Amics del Museu Parroquial i del Patrimoni Cultural de Palau-solità i Plegamans. L'abril del 2011 l'ajuntament exposa una part del fons arqueològic amb noves vitrines en un extrem de la sala del museu. El nou mandat municipal 2011-15 comporta un nou acord entre l'ajuntament i l'associació. El 2011 signen un conveni, de periodicitat anual, pel qual l'ajuntament cedeix l'antic espai del "museu" a l'entitat i aquesta assumeix la gestió i la documentació del fons. No es fins el novembre de 2014 que l'antiga sala del museu es torna a destinar íntegrament a l'ús exclusiu per al museu. L'entitat continua l'inventari del fons (mitjançant la subvenció anual) però aquest segueix inaccessible al públic i no realitzen altres activitats relacionades amb el patrimoni. El conveni és renovat el 2014, el 2015 i el 2016.

